

Γιώργος Αθανασιάδης → Δικηγόρος, Θεατρικός Συγγραφέας → e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

ΠΕΡΙ ΝΟΜΩΝ & ΕΛΛΗΝΩΝ ΖΩΗΣ

30 Αμερικάνικα δολλάρια

ΓΥΝΑΙΚΑ

Θεώροσα χρέος μου, να τον μαζέψω τον αδελφό μου, τον κάλεσα όταν το έμαθα και τουπα ότι θάπρεπε να αναγνωρίσει το παιδί ή να παντρευτεί τη μάνα του... στο κάτω κάτω, είχε πάσει σχεδόν τα πενήντα τότε και θάπρεπε κάποιος να τον γνωροκομήσει ... κι π μάνα σου ήταν μόλις 27...

ΟΡΕΣΤΗΣ

Χτίζατε τις ζωές σας στις αδύναμες πλάτες ενός βρέφους...

ΓΥΝΑΙΚΑ

Μπά αντέχουν τα μωρά μη νομίζεις... μη ξενάς ότι όλη μου τη ζωή δούλευα στο ΠΙΚΠΑ με τα μωρά και τα μικρά παιδιά... μεγάλωνα τα παιδιά του αδελφού μου... καταραμένα όλα... και δικό μου παιδί δεν κράποσα... έπρεπε να αγαπάω τα παιδιά... έτοι μου είπαν όταν έπαισα δουλειά, έτοι μου είπαν οι καλόγριες στο σχολείο στην Πόλη... όλοι αγαπούσαν τα παιδιά... ε λοιπόν μάθε το ΟΧΙ δεν τ αγάπησα ποτέ... τα είχα γύρω στη ζωή μου, αλλά με τον ένα ν τον άλλο τρόπο μου έφεραν λεφτά...

ΟΡΕΣΤΗΣ

Αισθάνομαι φρίκη να σας ακούω να μιλάτε έτσι... ναι είναι αλήθεια, αυτό εισέπραξα από σάς... πατούσατε πάνω στις ανθρώπινες αδυναμίες και ανεβαίνοντας κτίζατε το δικό σας κόσμο... αγοράζατε τουαλέτες, χρυσαφικά, ακριβά αυτοκίνητα... αλλά ξέρετε κάτι θεία μου, μη όλα τα χρήματα του κόσμου δεν μπορέσατε να αγοράσετε αγάπη... π αγάπη δεν αγοράζεται ούτε διδάσκεται... είναι συναίσθημα και είτε το έχεις είτε όχι...

ΓΥΝΑΙΚΑ

Άλλη μια δυστυχία μου, ανηψιέ, ήταν ότι αυτό το καταλάβαινα... το ήξερα... έταζα σε όλους κοσμήματα, λεφτά, ακίνητα... και πάλι ήμουν μόνη... και ήξερα και για τον άντρα μου... γύριζε ο ελεεινός με γυναίκες, σπαταλούσε χρήματα σε ερωμένες... πρέθαν τα γηρατεά... αλλά στα μάτια μου ήταν πάντα νέος και ωραίος... ενώ εγώ...

ΟΡΕΣΤΗΣ

Δεν έχετε μετανιώσει γι όλα αυτά;

ΓΥΝΑΙΚΑ

Καθόλου! αισθάνομαι ότι έκανα ότι μπορούσα για να κερδίσω τους ανθρώπους... να κερδίσω αγάπη, να φύγω από την μοναξιά... δεν ήξερα άλλο τρόπο... ίσως να ήταν λάθος...

ΟΡΕΣΤΗΣ

Αμετανόπτη λοιπόν μέχρι σήμερα... εγώ τι σας έφταιξα;... ποιόν τρόπο βρίκατε να μ αγαπήσετε... μήπως όταν μου χαρίσατε εκείνο το παλιό ακίνητο στο Μαρούσι;

ΓΥΝΑΙΚΑ

Ανόπτε... μήπως θυμάσαι καθόλου πότε στόδωσα το σπίτι της γιαγιάς;

ΟΡΕΣΤΗΣ

Ναι ήταν τότε το '88 πριν παντρευτώ...

ΓΥΝΑΙΚΑ

Ήταν τότε που ήσουν έτοιμος να φύγεις, ν ακολουθήσεις την γυναίκα σου στο νησί, να φύγεις από την Αθήνα... μακριά....εγώ είχα επενδύσει σε σένα... έπρεπε να με γνωροκομίσεις... μη κοιτάς που ήρθαν αλλιώς τα σχέδια και έφερε ο θείος σου στο σπίτι την ερωμένη του, σαν οικιακή βοηθό... δεν την εμπιστεύόμουν, ενώ ήξερα ότι θα δέσμευα σένα και εκείνη την κοντή τη μάνα σου... να μ εξυπρετείτε...

ΟΡΕΣΤΗΣ

Ωστε είχε απόλυτο δίκιο η γυναίκα μου όταν μου το έλεγε αυτό...

ΓΥΝΑΙΚΑ

Αααα... ναι... η γυναίκα σου... π Ελένη... Άλλος μπελάς εκείνη... Μα φυσικά, αν και χωριάτισσα ήταν πανέξυπνη... ήταν ένας πρόσθετος μπελάς στην ζωή μου, από την πρώτη στιγμή που την είδα... θα μπορούσε να σου ανοίξει τα μάτια... εσύ ήσουν ερωτευμένος τυφλά.. θα την άκουγες... αλλά είχες μια αδυναμία βασική... δεν είχες χρήματα... και εκεί έπρεπε να κτυπίσω... και το EKANA...

ΟΡΕΣΤΗΣ

Και π ζωή μου;... π ευτυχία μου;

ΓΥΝΑΙΚΑ

Ελλα τώρα ανηψιέ μου... ποια ζωή σου και ποια ευτυχία; Μήπως σούδωσε ποτέ κανείς της βάσεις για ζωή και ευτυχία... αστεία που τα λέσ... αλήθεια πίστεψες ποτέ ότι θα ήταν ικανή π μάνα σου να σου δώσει κάτι τέτοιο... και εκείνη ήθελε στέριγμα...ήταν ανίκανη και οκνή... έκανε την φιλάσθενη... είχε μάθει να ζει σαν παράσιτο στις πλάτες άλλων... έκασε τον άντρα της αλλά π σκύλα είχε εσένα... σε είχε ανάγκη και έπρεπε να σε εξουσιάσει... να σέρνεσαι πίσω της ... αλλά σε είχα ανάγκη και εγώ... βλέπεις στους ανθρώπους που ο Θεός δεν δίνει παιδιά, δίνει ο Διάβολος ανήψια...

ΟΡΕΣΤΗΣ

Γιατί , γιατί όλα αυτά; Ποιό λάθος είχα κάνει; Σε τι είχα φταιξει;

ΓΥΝΑΙΚΑ

Εσύ; Η ίδια π γέννηση σου, ήταν ένα φταιξίμο, ήταν ένα πρόβλημα... μεγάλο για την μάνα σου, που έπρεπε να ανεχθεί τον αδελφό μου.. δύσκολος, ιδιότροπος, κακός άνθρωπος... από την άλλη όμως ήσουν και π λύση για μένα... το πρόβλημα της μάνας σου και δικό σου που ζήσατε με τον αδελφό μου... ήταν π σανίδα σωτηρίας μου... ε ναι, έπρεπε να το εκμεταλλευτώ... θα ΗΣΟΥΝ Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΜΟΥ... δεν ξέρω ποιό θάταν το κέρδος τελικά... αλλά έπρεπε να το ρισκάρω...

ΟΡΕΣΤΗΣ

Μα για κάποια πράγματα θεία μου, με βοηθήσατε... να με μάθατε Αγγλικά, με μάθατε να κολυμπώ, με είχατε στην εξοχή...

ΓΥΝΑΙΚΑ

Επρεπε να τα κάνω αυτά, γιατί δεν θα μπορούσα να σε έχω δίπλα μου και να ήσουν και αστοιχείωτος. Εξ άλλου, ως νόθος, είχες εξαιρετικά μαθησιακά ικανότητα, και θάπρεπε να σε προβάλλω εκεί στο σοϊ του άντρα μου που ήταν όλοι αμιόρφωτοι... μέχρι να τα καταλάβαινες όλα αυτά, μεγάλη μέμουν σε πλικία, θα είχα πεθάνει, όπως και ένινε...

ΟΡΕΣΤΗΣ

Διαβολικό σχέδιο... γιατί όμως σε μένα; Γιατί; Γιατί με πληγώσατε από μικρό παιδί; (δάκρυα τρέχουν στα μάτια του Ορέστη και σκύβει το κεφάλι).

ΓΥΝΑΙΚΑ

Μα το βλέπεις; Ακόμη και τώρα σκύβεις το κεφάλι μπροστά μου. Είναι βλέπεις ο σεβασμός που σε δίδαξα να έχεις στους μεγαλύτερους. Δεν είσαι ικανός να αντέξεις αγόρι μου τίποτα... και απορώ πως πάρες την απόφαση να κάνεις αυτό το ταξίδι. Αν ζόύσα ακόμη νάσαι σίγουρος δεν θα τόκανες ποτέ... ΦΑΙΝΕΤΑΙ εχεις γεννηθεί για να υποφέρεις... είσαι εκείνο το παιδί που δεν απόκτησα ποτέ... κουβαλάς τις ενοχές της ίδιας σου της ύπαρξης...

ΟΡΕΣΤΗΣ

Πάψτε θεία επιτέλους, πάψτε...

ΓΥΝΑΙΚΑ

Μα δεν με κάλεσες απόψε εδώ για να πάψω αγόρι μου;... αντίθετα με κάλεσες να σου πώ όσα ήξερες και δεν ήθελες ν ακούσεις, κλείνοντας τ αυτά σου δεν κερδίζεις τίποτα... αντίθετα στα αλήθεια γίνεσαι αστείος... χαχαχαχαχαχα!

ΟΡΕΣΤΗΣ

Αν δεν ήσασταν νεκρή θεία θα σας σκότωνα εγώ τώρα...

ΓΥΝΑΙΚΑ

Χαχαχα... θα μου πείς γιατί γελώ... μα σε πρόλαβε άλλος, θυμάσαι που σούπα ότι ο άντρας μου είχε προσλάβει εκείνη την αλλοδαπή υπηρέτρια... την οχιά... ερωμένη του ήταν, την είχε μέσα στο σπίτι, έφερε και τα παιδιά της όταν «έδεσε» τη σένη της με εκείνην... με τρέλλαναν στα χάπια, με βαρέθηκε εκείνη και ένα βράδυ όταν πια είχε περάσει καιρός, με έπνιξε... πέθανα απο ασφυξία μένα μαξιλάρι μου πλάκωσε το πρόσωπο και

αυτό ήταν όλο... σε διαβεβαιώ τέλειωσαν όλα σε λίγα λεπτά... ήταν επώδυνος αλλά λυτρωτικός για μένα θάνατος...

ΟΡΕΣΤΗΣ

Μα τι λέτε θεία... δεν καταλαβαίνω...

ΓΥΝΑΙΚΑ

Σταμάτα πά να υποκρίνεσαι Ορέστη... σου είπα το κακό με σένα ήταν το μυαλό σου ήταν δαιμόνιο... αμέσως το κατάλαβες δεν μίλησες... και στην κηδεία έβγαλες δηλητήριο στο θείο σου... όλα τα έβλεπα... χαχαχα

ΟΡΕΣΤΗΣ

(με οργή και επιθετικά προς το μέρος της) Εεες ναι λοιπόν, όλα τα κατάλαβα, όλα τα ήξερα και όλα όσα είχες κάνει... τά έλεγαν οι αδελφές μου, τα συζητούσαν... να ξέρεις είχαν γίνει και άλλα πολλά που ποτέ δεν τόλμησαν να στα πούν τα κορίτσια... τώρα θάρθει π ώρα να τ ακούσεις και να καταλάβεις το πάθος σου, την εξάρτηση, το άρρωστο μυαλό σου... Ναι σερνόσουν πίσω απο τον άντρα σου... όσο σε έβριζε, όσο σε έφτυνε, αδιαφορούσε... τό